

[Arne Bjerregaard]

specielt rentefradraget, som vi må aftrappe over nu mindst 15 år.

Der skal selvfølgelig heller ikke være lejeværdiberegning og personfradrag. Der skal derimod være et kontant persontilskud til enhver, uanset hvor gammel man er, altså persontilskud fra vugge til grav. Dette persontilskud skal selvfølgelig reguleres efter nationalproduktet, fordi det er det, som bestemmer, hvad vi har råd til at yde. Det er altså et grundtilskud til alle i dette samfund, hvorefter man på det sociale område kan fjerne alle disse mærkværdige tilskud, som vi nu igennem en – nå ja, jeg bliver jo nødt til at sige det – uheldig socialindkomst regulerer efter folks indtægter på mere og mere indviklede måder. Hvis vi siger, at disse mærkværdige tilskud bliver generelle ved, at de overflyttes på persontilskuddet, så kan vi fjerne sådan noget som børnetilskud, stipendier, ungdomsydelser og bolig sikring, og hvad det nu kan være, for de ligger i et generelt persontilskud til alle. Derved kan man også få en folkepension, som ikke beskattes. Enhver indtjening ud over det, som folkepensionen udgør, skal beskattes som al anden indtjening og vil ikke vedrøre pensionen.

Lad mig sige, at det er et enkelt, overskueligt system. Der er selvfølgelig stadig væk problemet her med at skelne mellem de såkaldt erhvervsmæssige og de private renteudgifter. Det problem har man altid kørt foran sig og sagt: fordi vi har det, kan vi ikke løse et langt større problem.

Men engang bliver vi tvunget til at løse dette problem, men til den tid har vi ødelagt endnu mere i dette samfund. Derfor er det jo klogere, ligesom når man skal devaluere – det mener jeg altså ikke vi skal nu – at man ikke devaluerer af tvang, men i en fremadrettet politik, som er sammenhængende med den øvrige økonomiske politik. Sådan skulle vi også gøre her og sige: vel, vi kan nok leve et par år endnu med det system, vi har, men om føje år bliver vi tvunget til enten at følge hr. Glistrup og fjerne indkomstkatten eller også ændre dette system her. Så er det da bedre at gøre det, mens vi har tid til det.

Nå, min tid begynder at løbe ud.

Formanden:

Hr. Bjerregaard, der er 2 forslag, så der er 10 minutter.

Arne Bjerregaard (KrF):

Åh, er der 10 minutter? Ja, så ville jeg egentlig gerne have sagt meget mere. Men af hensyn til flyet, jeg skal nå, så må jeg gå til det andet spørgsmål. (*Munterhed*). Det er i grunden rimeligt, at fradrag for ejendoms-skatter skal ophæves, men selvfølgelig ikke på det erhvervsmæssige område. Det er da også socialt rimeligt på det andet område. Derfor har det altid undret mig, at socialdemokratiet og SF, vist også VS, er så ivrige efter at få nogle højere grundskatter, så længe vi har fradragsretten. For hvem skal betale gildet? Det skal pensionisterne, som eventuelt ellers slet ikke skal betale skat. De betaler beløbet med 100 pct., mens de, der har en marginalbeskatning på op til 70 pct., kun betaler 30 pct. af beløbet. Det er ganske asocialt. Det er en sjov constellation her i folketinget, at de, som kalder sig noget med socialist, vil videreføre det asociale, medens andre sådan set ønsker at være sociale ved at afskaffe grundskatterne, fordi de er asociale, så længe vi har fradragsretten.

Så må jeg selvfølgelig indrømme, at nu har SF jo set fidusen og erkendt, at det har været en forkert politik, de har stået for i lange tider, og at de nu må rette op på det.

Jeg må sige, at i den øjeblikkelige bolig-situation ønsker vi ikke at fremme dette forslag, men ligesom med det andet vil vi gerne se på dette forslag senere.

Flygaard (DR):

Jeg skal først knytte nogle bemærkninger til beslutningsforslag nr. B 18 om ophævelse af fradragsretten for renter af privat gæld.

Retsforbundet kan ikke støtte dette forslag til folketingsbeslutning. Vi er af den opfattelse, at man ikke kan foretage en sondring mellem renter af privat gæld og renter af erhvervsmæssig gæld. Når vi har den opfattelse, beror det først og fremmest på, at vi tror, at det fremover vil være således, at man vil være tilbøjelig til at foretage opsparing i den private sektor og foretage belåning i den erhvervsmæssige sektor.

Dernæst har jeg også lyst til at gøre en enkelt bemærkning om den udmærkede tur, skatte- og afgiftsudvalget var på sidste sommer til de nordiske lande og herunder også til Finland. Det indtryk, som ikke alene undertegnede, men også mange andre i skatte-